

ຄະດີໄດ້ຖືກປິດລົງແລ້ວແມ່ນບໍ່? ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງທົບທວນຄືນຄະດີການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າໃນປະຫວັດສາດຈາກທັດສະນະທາງການເງິນ

ໂດຍ ອາເລັກຊານເດຼຍ ເຣດ ແລະ ທອມ ຄິດຕິນຈ໌ (Alexandria Reid and Tom Keatinge)

ອີງໃສ່ຜົນການການປະເມີນທີ່ຈັດຂຶ້ນໃນ ສປປ ລາວ, ບົດຂ່າວສັ້ນສະບັບນີ້ ໄດ້ຊອກຮູ້ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດໃນການທົບທວນຄືນບັນດາຄະດີກ່ຽວກັບສັດປ່າໃນປະຫວັດສາດຈາກທັດສະນະທາງການເງິນ.

ມັນແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ໜ້າເສົ້າ, ເຖິງແມ່ນວ່າໃນປະຈຸບັນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຕໍ່ກັບຂະບວນການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ (IWT) ທີ່ມັກຈະເລີ່ມຕົ້ນແລະ ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການຍຶດເອົາຜະລິດຕະພັນສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ການສືບສວນສອບສວນທາງດ້ານການເງິນ - ບັນຫາອາຊະຍາກຳທີ່ຮ້າຍແຮງອື່ນໆທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນປະຈຳ - ແມ່ນບໍ່ຄ່ອຍຈະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຊຸມປີຜ່ານມາໄດ້ມີການເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັນຫຼາຍຂຶ້ນກ່ຽວກັບຄວາມຈຳເປັນໃນການເຊື່ອມສານວິທີການທາງການເງິນ ເຂົ້າໃນວຽກງານການສືບສວນສອບສວນທັງໝົດຂອງການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ວຽກງານດັ່ງກ່າວບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າຈະມີແຕ່ການກຳນົດບັນດາຊັບສິນທີ່ໄດ້ມາຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການຍຶດຊັບສິນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ແມ່ນການນຳໃຊ້ຂ່າວກອງທຸກການເງິນເຂົ້າໃນວຽກງານການດຳເນີນການສືບສວນສອບສວນບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະຈຸບັນ.

ການສືບສວນສອບສວນດ້ານການເງິນແມ່ນວິທີການໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ແຮງງານຫຼາຍ, ແຕ່ມັນເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດໃນການສະກັດກັ້ນອາຊະຍາກຳທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ

ເປັນສັນຍານທີ່ດີ, ເນື່ອງຈາກຫຼາຍປະເທດໄດ້ສະແດງຄວາມຍິນດີໃນການຮັບເອົາເຕັກນິກເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນການສືບສວນສອບສວນຂອງພວກເຂົາ. ແຕ່ສິ່ງທີ່ບັນດາປະເທດເຫຼົ່ານີ້ຍັງບໍ່ທັນມີແມ່ນຊັບພະຍາກອນ, ຫັກສະຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການໃນການຮ່ວມມືກັບອົງການສາກົນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ. ໃນນີ້, ການປັບປຸງລະບົບການເຮັດວຽກໃຫ້ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການຕອບໂຕ້ ແລະ ການອ້າງອີງຫຼັກຖານເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດ. ໃນປີ 2017, ສປປ ລາວ, ໄດ້ກາຍເປັນໜຶ່ງໃນຕະຫຼາດຊ້າງທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນພາກພື້ນ, ສປປ ລາວກໍໄດ້ສະແດງຄວາມໝາຍໝັ້ນຕົງໃຈໂດຍການນຳໃຊ້ງົບປະມານຈຳນວນໜຶ່ງເຂົ້າໃນວຽກງານການສືບສວນສອບສວນຂອງຕົນ, ເຊັ່ນດຽວກັບການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປຸງກົນໄກການຕອບສະ

ໜອງຕໍ່ຂະບວນການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ໃນເດືອນພະຈິກ 2019, ກົມກວດກາປ່າໄມ້ (DoFI), ໄດ້ເຊື່ອເຊີນອົງການກອງທຶນເພື່ອອະນຸລັກສັດປ່າ (WWF), ອົງການຕິດຕາມເຄືອຂ່າຍລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າ (TRAFFIC) ແລະ ອົງການ RUSI ໃນການທົດລອງການຈັດການປະເມີນການສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃໝ່ໃນຮູບແບບການທົບທວນຄືນຂອງຫຼາຍໆອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນວຽກງານການສືບສວນສອບສວນການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍໃນປະຈຸບັນ. ບົດຂ່າວສັ້ນສະບັບນີ້ ໄດ້ວິເຄາະຜົນໄດ້ຮັບສ່ວນໜຶ່ງໃນການດຳເນີນການປະເມີນດັ່ງກ່າວ, ພ້ອມທັງຜົນປະໂຫຍດທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການທົບທວນຄືນທີ່ຄ້າຍຄືກັນໃນສະພາບການອື່ນໆ.

ການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍໃນສປປ ລາວ

ການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຖືກຄອບງຳໂດຍກຸ່ມອາຊະຍາກຳທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ, ມີການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ, ມີການຈັດຕັ້ງເປັນເຄືອຂ່າຍກຸ່ມອາຊະຍາກຳທີ່ມີການຈັດຕັ້ງໃນລະດັບພາກພື້ນທີ່ມີຄວາມສະລັບຊັບຊ້ອນ. ໃນເດືອນມັງກອນ 2018, ກະຊວງການເງິນຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ອອກມາດຕະການລົງໂທດຕໍ່ກຸ່ມທີ່ມີຊື່ວ່າ 'Zhao Wei' ເຊິ່ງເປັນກຸ່ມອາຊະຍາກຳຂ້າມຊາດທີ່ມີການຈັດຕັ້ງໃນຂໍ້ຫາຟອກເງິນ, ລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າ ແລະ ຄ້າຂາຍຢາເສບຕິດທີ່ຜິດກົດໝາຍ ຜ່ານຄາສິໂນຄິງສ໌ໂຣແມນ (Kings Roman Casino), ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເຂດສາມຫຼຽມຄຳ, ເຊິ່ງເປັນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຂອງ ສປປ ລາວ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ອີງຕາມບົດປະເມີນຂອງອົງການ ສປຊ ເພື່ອຕ້ານຢາເສບຕິດ ແລະ ອາຊະຍາກຳ (UNODC) ທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໃນເດືອນກໍລະກົດ 2019, ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເຄືອຂ່າຍຂະບວນການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍໃນອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ມີການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ, ແຕ່ຫາກວ່າມີການຈັດຕັ້ງທີ່ດີ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບັນດາກຸ່ມຄົນທີ່ມີອິດທິພົນທີ່ມີຄວາມຊຳນານສູງ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການລັກລອບຄ້າຂາຍສິ່ງຜິດກົດໝາຍໃນຂັ້ນຕ່າງໆ, ເຊິ່ງກຸ່ມຄົນດັ່ງກ່າວມີວິທີການ, ການນຳໃຊ້ເສັ້ນທາງລ່າງຂົນສົ່ງ ແລະ ຕະຫຼາດຂອງໃຜຜົນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ງາຊ້າງແມ່ນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ຖືກລັກລອບນຳເຂົ້າໃນ ສປປ ລາວ ຫຼາຍທີ່ສຸດ ເຊິ່ງເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີ

ຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ ຈາກ ສສ. ຫວຽດນາມ ແລະ ໄທ - ເຊິ່ງເປັນສອງປະເທດພາກພື້ນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍທີ່ມີຄວາມສຳຄັນໃນລະດັບໂລກ. ອີງຕາມຂໍ້ມູນຈາກອົງການອະນຸລັກຊ້າງ (Save the Elephants), ຈົນເຖິງປີ 2016, ເຫັນວ່າ 90 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການຂົນສົ່ງຊ້າງຂະໜາດໃຫຍ່ທັງໝົດທີ່ຖືກສົ່ງເຂົ້າໄປຍັງປະເທດຫວຽດນາມໃນເມື່ອກ່ອນອາດຖືກເຄື່ອນຍ້າຍໄປຍັງ ສປ. ຈີນ ໂດຍກົງ, ແຕ່ໃນປີ 2017 ການເຄື່ອນຍ້າຍລັກສະນະດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກປ່ຽນຈາກ ສສ. ຫວຽດນາມ ໄປສູ່ເຂດຕົວເມືອງໃນ ສປປ ລາວ. ເຊິ່ງສິນຄ້າດັ່ງກ່າວຖືກວາງຂາຍຕາມຮ້ານຄ້າຂາຍຍ່ອຍທີ່ມີຄົນຈີນເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ຖືກຂາຍໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວຄົນຈີນເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ເຊິ່ງມີການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບຜູ້ນຳທ່ຽວ. ຮ້ານຂາຍສິນຄ້າເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ລູກຄ້າກ່ຽວກັບວິທີການຫຼີກລ້ຽງການຄວບຄຸມຂອງດ່ານພາສີໃນລະຫວ່າງການເດີນທາງຂ້າມຊາຍແດນ, ແຕ່ຍັງສະເໜີຮູບແບບການຂົນສົ່ງຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງສຳລັບສິນຄ້າຂະໜາດໃຫຍ່, ເຊິ່ງການຊຳລະເງິນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຜ່ານ WeChat ຫຼື ຜ່ານບັດຊຳລະສ່ວນບຸກຄົນ. ໃນບາງກໍລະນີ, ການຊຳລະເງິນຈະມີຂັ້ນຕໍ່ເມື່ອສິນຄ້າຮອດຈຸດໝາຍປາຍທາງເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວເທົ່ານັ້ນ.

ສັນຍານທີ່ບົ່ງບອກເຖິງການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ: ການປ່ຽນແປງ ແລະ ການປັບປຸງມາດຕະການ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍໃນສປປ ລາວ

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ສປປ ລາວ ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ຫຼາກຫຼາຍໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າ (ການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ), ໂດຍສະເພາະໃນຄະດີທີ່ກ່ຽວພັນກັບການລັກລອບຄ້າຂາຍສິນຄ້າທີ່ຜິດກົດໝາຍທີ່ມາຈາກປະເທດອື່ນ ແລະ ການລັກລອບຄ້າຂາຍໄມ້ພາຍໃນປະເທດ. ໃນປີ 2016, ກອງເລຂາຂອງສິນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການຄ້າຂາຍຊະນິດພັນສັດປ່າ ແລະ ພືດປ່າທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນລະຫວ່າງຊາດ (CITES) ໄດ້ສະຫຼຸບວ່າກົດໝາຍຂອງປະເທດແມ່ນຍັງບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນ, ບໍ່ມີຄວາມແນ່ນອນ ແລະ ຍັງບໍ່ພຽງພໍ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າ. ບົດລາຍງານສະບັບດຽວກັນ ຍັງວິພາກວິຈານກ່ຽວກັບການຂາດຂັ້ນຕອນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າໃນລະຫວ່າງປີ 2012-16.

ສປປ ລາວ ໄດ້ກາຍເປັນຕະຫຼາດແຖວໜ້າໃນການແລກປ່ຽນ-ຄ້າຂາຍງາຊ້າງທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ຜະລິດຕະພັນງາຊ້າງແມ່ນມາຈາກປະເທດອາຟຣິກາ ໄປສູ່ ສສ. ຫວຽດນາມ ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນກໍ່ກະຈາຍໄປຍັງບັນດາຕົວເມືອງໃນ ສປປ ລາວ. ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເປັນຄົນຈີນແມ່ນຕະຫຼາດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ສໍາລັບການຄ້າຂາຍງາຊ້າງ.

ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງໄພຂົ່ມຂູ່ດັ່ງກ່າວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຊື່ສຽງຂອງປະເທດຕໍ່ເວທີສາກົນ, ລັດຖະບານແຫ່ງສປປ ລາວ ໄດ້ປະຕິບັດຫຼາຍມາດຕະການໃນໄລຍະ 3 ປີທີ່ຜ່ານມາ ເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ ໂດຍການປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍ. ໃນນັ້ນ, ປະກອບມີການປະກາດໃຊ້ປະມວນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງໂທດ (ເດືອນພຶດສະພາ 2017, ທີ່ໄດ້ປະກາດນໍາໃຊ້ໃນວັນທີ 17 ຕຸລາ 2018), ໂດຍເພີ່ມການປັບໄໝໂທດສູງສຸດ ເຖິງ 10 ລ້ານກີບ (1252 ໂດລາສະຫະລັດ) ພ້ອມໂທດຈໍາຄຸກຕັ້ງແຕ່ 3 ເດືອນເຖິງ 5 ປີ ສໍາລັບການກະທໍາຜິດກ່ຽວກັບການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າພາຍໃນປະເທດ. ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ, ເມື່ອເຫັນໄດ້ເຖິງລັກສະນະຂອງໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ສປປ ລາວ, ປະມວນກົດໝາຍອາຍາຍັງໄດ້ນໍາສະເໜີບັນດາຂໍ້ກໍານົດທີ່ສ້າງຂຶ້ນສະເພາະ ໂດຍແນໃສ່ອາຊະຍາກໍາທີ່ມີການຈັດຕັ້ງແບບຂ້າມຊາດ; ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ດໍາເນີນການ ຫຼື ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບກຸ່ມອາຊະຍາກໍາທີ່ມີການຈັດຕັ້ງໃນປະຈຸບັນ ຈະຕ້ອງຖືກຈໍາຄຸກເປັນເວລາ 5 ເຖິງ 10 ປີ ພ້ອມທັງຖືກປັບໄໝເຖິງ 3 ເທົ່າຂອງມູນຄ່າສິນຄ້າ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ໃນປີ 2015, ສປປ ລາວ ຍັງໄດ້ນໍາສະເໜີກ່ຽວກັບອາຊະຍາກໍາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການລັກລອບຄ້າຂາຍທີ່ຜິດກົດໝາຍ ເຊິ່ງເປັນການຄາດຄະເນການກະທໍາຜິດໂດຍຜ່ານຂະບວນການຟອກເງິນ - ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ການສືບສວນສອບສວນດ້ານການເງິນ ເຊື່ອມໂຍງເຖິງຄະດີການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າ. ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງນີ້ ຍັງບໍ່ທັນມີການກ່າວເຖິງໃນບົດລາຍງານສາທາລະນະກ່ຽວກັບການສືບສວນສອບສວນທາງການເງິນໂດຍວາງຈຸດສຸມໃສ່ສັດປ່າ, ການປະຕິຮູບທາງດ້ານນິຕິກຳນີ້ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການເພີ່ມທະວີການນໍາໃຊ້ມາດຕະການທາງກົດໝາຍກວ້າງຂວາງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ຄໍາສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 05,

ສະບັບລົງວັນທີ 8 ພຶດສະພາ 2018 ເຊິ່ງໄດ້ຊີ້ນໍາໃຫ້ບັນດາລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການຈັດຕັ້ງກະຊວງ - ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາເຈົ້າແຂວງໃນທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ມີມາດຕະການເຂັ້ມງວດໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດປ່າ, ລວມທັງການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ກອບກົດໝາຍລະຫວ່າງຊາດກໍ່ຄືສົນທິສັນຍາ CITES. ອີງຕາມອົງການ WWF, ເຫັນວ່າການແລກປ່ຽນຊື່-ຂາຍຜະລິດຕະພັນສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍໃນຕະຫຼາດມີການຫຼຸດລົງຢ່າງຈະແຈ້ງ, ລວມທັງຜະລິດຕະພັນງາຊ້າງ, ໂຕລິ້ນ ແລະ ນໍ້າແຮດ ອີງຕາມຄໍາສັ່ງນາຍົກເລກທີ 05. ໃນປີ 2018, ກົມກວດກາປ່າໄມ້ ແລະ ຕໍາຫຼວດສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ລາຍງານວ່າ ຜ່ານການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍສະເພາະ 15 ສະບັບ, ສາມາດກວດຍຶດເອົາຜະລິດຕະພັນທີ່ມີມູນຄ່າຫຼາຍກວ່າ 750,000 ໂດລາ. ເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້, ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີໄດ້ຮັບຮອງດໍາລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ ນຍ/09, ເຊິ່ງໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບຂັ້ນສູງ ເພື່ອກວດກາທຸກບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕ້ານການຟອກເງິນ (AML) ແລະ ອາຊະຍາກໍາທາງການເງິນ. ໃນວັນທີ 08 ມັງກອນ 2020, ຄະນະຮັບຜິດຊອບໄດ້ອອກຄໍາແນະນໍາ ສະບັບເລກທີ 1, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນສອບສວນຄະດີວ່າດ້ວຍການປັບໄໝຄະດີຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ການສືບສວນສອບສວນດ້ານການເງິນທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຄະດີການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ໃນຂະນະທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ດີໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ ຍັງມີຫຼາຍສິ່ງຫຼາຍຢ່າງທີ່ຍັງຈໍາເປັນ

ຕ້ອງມີການດໍາເນີນການ ເພື່ອປິດຕະຫຼາດການຄ້າຂາຍສັດປ່າ ໃນ ສປປ ລາວ, ເຊິ່ງເປັນຕົວຊີ້ບອກທີ່ສໍາຄັນວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີຄວາມໝາຍໝັ້ນຕັ້ງໃຈໃນການນໍາໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າໃນຮູບແບບຂອງອາຊະຍາກໍາທີ່ມີການຈັດຕັ້ງແບບຂ້າມຊາດ - ເຊິ່ງເປັນຈຸດປະສົງທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ນໍາເອົາການສືບສວນສອບສວນດ້ານການເງິນເຂົ້ານໍາ.

ບົດຮຽນທີ່ສາມາດຖອດຖອນໄດ້: ການທົບທວນຄືນການພິຈາລະນາຄະດີຂອງຫຼາຍອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນ ສປປ ລາວ

ໂດຍອີງຕາມການເຊື່ອເຊີນຂອງກົມກວດກາປ່າໄມ້, ໃນເດືອນພະຈິກ 2019, ອົງການ WWF, TRAFFIC ແລະ ອົງການ RUSI ໄດ້ດໍາເນີນການທົບທວນຄືນຄະດີຂອງຫຼາຍອົງການໃນການສືບສວນສອບສວນການລັກລອບຄ້າຂາຍງາຊ້າງ 2 ຄະດີທີ່ຜ່ານມາ. ວິທີການແບບດັ່ງໜ້າດັ່ງກ່າວແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຄວາມໝາຍໝັ້ນຕັ້ງໃຈຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດທີ່ຈໍາເປັນ”ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຍັງຢືນຄືນໃນບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍວຽກງານງາຊ້າງ ໃນປີ 2018.

ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນຄັ້ງນີ້ ປະກອບມີກົມກວດກາປ່າໄມ້, ບັນດາຫ້ອງການກວດກາປ່າໄມ້ແຂວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຕໍາຫຼວດເສດຖະກິດ ແລະ ສໍານັກງານຂໍ້ມູນດ້ານການຟອກເງິນ (AMLIO). ທຸກອົງການຍົກເວັ້ນຫ້ອງການ AMLIO ລ້ວນແຕ່ແມ່ນສະມາ

ຊິກຂອງເຄືອຂ່າຍບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ ສປປ ລາວ (LAO-WEN), ກົມໄກການ ປະສານງານລະຫວ່າງປະເທດສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາ ອາຊະຍາກຳສັດປ່າ, ໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ພາຍໃຕ້ຄຳສັ່ງເລກ ທີ່ ນຍ/05 ແລະ ມີກົມກວດກາປ່າໄມ້ເປັນປະທານ. ປະຈຸບັນ LAO-WEN ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກຕົວແບບ ‘P-WEN’ ທີ່ມີຢູ່ໃນຫຼາຍແຂວງຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ນຳພາໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນສອບສວນ ດ້ານການເງິນທີ່ມີປະສິດທິ, ການປະເມີນດັ່ງກ່າວມີ ຈຸດປະສົງເພື່ອ:

- ລະບຸໂອກາດໃນການດຳເນີນການທາງການເງິນໃນ ໄລຍະການສືບສວນສອບສວນເບື້ອງຕົ້ນທີ່ເສຍ ໄປ.
- ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ການຕ້ານການ ຟອກເງິນຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ສະຖາປັດຕະ ຍະກຳອາຊະຍາກຳທາງການເງິນຕໍ່ການຄ້າຂາຍສັດ ປ່າ.
- ຊຸກຍູ້ການນຳໃຊ້ການສືບສວນສອບສວນທາງ ການເງິນໂດຍໜ່ວຍງານຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.
- ສຳຫຼວດບົດບາດຂອງໜ່ວຍງານພາຍໃນປະເທດ ໃນການຕ້ານການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ເຊື່ອມ ໂຍງກັບອາຊະຍາກຳທາງການເງິນ.
- ສ້າງຂັ້ນຕອນທຳອິດເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດມີການ ສືບສວນສອບສວນດ້ານການເງິນ.
- ຊຸກຍູ້ອົງການສາກົນທີ່ເຮັດວຽກກັບລັດຖະບານ.
- ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງປະສິດທິຜົນ ແລະ ຜົນກະ ທັບຂອງການສືບສວນສອບສວນດ້ານການເງິນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ ນະໂຍບາຍຕໍ່ໄປ.

ການສືບສວນສອບສວນທີ່ຄັດເລືອກໂດຍກົມກວດກາ ປ່າໄມ້ເພື່ອທົບທວນຄືນ ແມ່ນໄດ້ຖືກຄັດເລືອກໂດຍ ອີງຕາມປະເພດຂອງຄະດີທີ່ເກີດຂຶ້ນເປັນປະຈຳ ແລະ ໂດຍປົກກະຕິຈະປະເຊີນໜ້າໂດຍເຈົ້າໜ້າທີ່ສືບສວນ ສອບສວນອາຊະຍາກຳກ່ຽວກັບສັດປ່າໃນ ສປປ ລາວ. ເພື່ອຮັກສາຄວາມລັບ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການດຳ ເນີນມາດຕະການຕໍ່ໄປ ຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີ່ຖືກລະບຸຕົວໃນ ການສືບສວນສອບສວນດັ່ງກ່າວ, ລາຍລະອຽດກ່ຽວ ກັບຍຸດທະວິທີຂອງສໍານວນຄະດີເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ມີການ ອ້າງອີງເຖິງໃນບົດຄວາມສະບັບນີ້. ໃນຂະນະທີ່ການ ຕິດຕາມນັ້ນບໍ່ແມ່ນຈຸດປະສົງຂອງການທົບທວນຄືນ ດັ່ງກ່າວ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຖືກຊຸກຍູ້ໃຫ້ພິຈາລະນາທາງ ເລືອກໃນການດຳເນີນການຕໍ່ໄປພາຍໃຕ້ລະບຽບການ ແລະ ກົດໝາຍຕ້ານການຟອກເງິນ ແລະ ອາຊະຍາກຳ ທາງການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ.

ບົດບາດຂອງການສືບສວນສອບສວນ ດ້ານການເງິນ ໃນການກຳນົດ ແລະ ສະ ກັດກັ້ນອາຊະຍາກຳສັດປ່າໄດ້ຂະຫຍາຍ ຕົວເປັນກ້າວໆໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ

ສໍາລັບຈຸດປະສົງຂອງການວິເຄາະຄັ້ງນີ້, 2 ກໍລະນີຄະດີ ທີ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກ ແມ່ນຖືກກຳນົດໃຫ້ເປັນກໍລະນີ A ແລະ ກໍລະນີ B. ກໍລະນີ A ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບ

ການຍິດງາຊ້າງທີ່ມີນ້ຳໜັກໜ້ອຍກວ່າ 100 ກິໂລ, ພ້ອມທັງປະລິມານທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍກວ່າສ່ວນ ຂອງໂຕລິ້ນ ແລະ ນໍ້າແຮດ ຈາກຮ້ານຄ້າຂາຍຍ່ອຍ. ກໍ ລະນີ B ກ່ຽວກັບການຍິດງາຊ້າງທີ່ມີນ້ຳໜັກໜ້ອຍ ກວ່າ 5 ກິໂລ, ທີ່ມາຈາກຮ້ານຄ້າຂາຍຍ່ອຍເຊັ່ນດຽວ ກັນ.

ໂດຍການນຳໃຊ້ການສືບສວນສອບສວນທີ່ຊຳນານ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນຕົວຈິງ ໃນຮູບແບບບົດລັບ, ຜູ້ເຂົ້າ ຮ່ວມສາມາດດຳເນີນການສິນທະນາຢ່າງກົງໄປກົງມາ ກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ທີ່ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການເກັບ ກຳຫຼັກຖານທາງການເງິນ ເຊິ່ງໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນໄດ້ ພາດໂອກາດໃນກໍລະນີຄະດີທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າ ໃນທຸກໆ ກໍລະນີໃນອະນາຄົດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜູ້ຂາຍຍ່ອຍ, ເອ ກະສານຕ່າງໆເຊັ່ນໃບຮັບເງິນ, ປຶ້ມບັນທຶກ, ປຶ້ມບັນ ທຶກສິນຄ້າ ແລະ ໃບເກັບເງິນຄວນຖືກຍຶດຢູ່ສະຖານທີ່ ເກີດເຫດ. ອຸປະກອນອ່ານບັດ, ເຊັ່ນດຽວກັບລະຫັດ QR ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການຊຳລະເງິນຜ່ານແອັບພຣິເຄຊັນ WeChat, ແມ່ນຕົວຢ່າງຂອງຫຼັກຖານທາງກາຍະ ພາບທີ່ຄວນເກັບກຳໃນສະຖານທີ່ເກີດເຫດ. ໂດຍການ ນຳພາຂອງຄູມິ, ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນ ເຖິງຄຸນປະໂຫຍດຂອງການພັດທະນາແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວ ກອງທາງການເງິນ ເພື່ອທຳຄວາມເຂົ້າໃຈເຄືອຂ່າຍຄະດີ ອາຍາຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ, ເຖິງວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະບໍ່ຖືກນຳ ໃຊ້ເປັນຫຼັກຖານ.

ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍພາກປະຕິບັດກໍ່ໄດ້ ກ່າວເຖິງໃນກອງປະຊຸມ. ເຊິ່ງສາມາດສັງເກດໄດ້ເຊັ່ນ, ຍົກຕົວຢ່າງ, ເພື່ອເປັນການຮັບປະກັນການຮ່ວມມືລະ ຫວ່າງອົງການ, AMLIO ສາມາດຮ່ວມມືກັບ LAO- WEN ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍອາຊະຍາກຳທາງການເງິນຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. AMLIO ຍັງສາມາດຈັດໃຫ້ມີ ການຝຶກອົບຮົມໃນອະນາຄົດກ່ຽວກັບການກຳນົດ, ການຈັດການ ແລະ ການປະເມີນຫຼັກຖານທາງການ ເງິນ ພ້ອມທັງເປັນການສົ່ງເສີມພາກເອກະຊົນ, ລວມ ທັງສະຖາບັນການເງິນ ເພື່ອລາຍງານປະເພດອາຊະຍາ ກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສັດປ່າ. ໂດຍກັບຄືນສູ່ໄລຍະ ເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສືບສວນສອບສວນແຕ່ລະຄັ້ງ, ຜູ້ ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ ວິທີການໃນການດຳເນີນການສືບສວນສອບສວນດ້ານ ການເງິນ, ແລະ ບົດບາດຂອງແຕ່ລະໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ. ຈາກນັ້ນ, ຄູມິກໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບປະ ເພດຂອງກໍລະນີທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດສຳລັບການສືບສວນ ສອບສວນດ້ານການເງິນ. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ຂອງຄຳແນະນຳດັ່ງກ່າວ, ການຮ້ອງຂໍຢ່າງເປັນທາງການ ເຊິ່ງກຳລັງຖືກນຳສົ່ງຫາອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອເປີດໃຫ້ມີການສືບສວນສອບສວນ ດ້ານການເງິນຄືນໃໝ່ຂອງທັງສອງກໍລະນີ ທີ່ຖືກກວດ ສອບໃນເດືອນພະຈິກ 2019. ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມ ຍືນຍົງຂອງວິທີການດັ່ງກ່າວ, ໃນວັນທີ 31 ທັນວາ 2019, ຫົວໜ້າກົມກວດກາປ່າໄມ້ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍ ງານພາຍໃນຂອງຕົນ ເພື່ອປະສານງານ ແລະ ດຳເນີນ ການສືບສວນສອບສວນ ແລະ ດຳເນີນຄະດີອາຍາຫຼາງ ການເງິນທັງໝົດທີ່ກ່ຽວພັນກັບສະພາບແວດລ້ອມດັ່ງ ກ່າວ.

ສະຫຼຸບ

ບົດບາດຂອງການສືບສວນສອບສວນດ້ານການເງິນໃນ

ການກຳນົດ ແລະ ສະກັດກັ້ນອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ໄດ້ ຂະຫຍາຍຕົວເປັນກ້າວໆໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ. ການຕອບ ສະໜອງທາງການເງິນຕໍ່ອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ໄດ້ຖືກນຳ ສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ ທີ່ລອນດອນ ໃນປີ 2018, ແລະ ຄະນະປະຕິບັດງານ ສະເພາະກິດເພື່ອດຳເນີນມາດຕະການທາງການເງິນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຟອກເງິນ (FATF) – ຜູ້ກຳນົດມາດ ຕະການຕ້ານການຟອກເງິນໃນທົ່ວໂລກ ໄດ້ມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະ ສຸມໃສ່ມິຕິຂອງການຟອກເງິນຂອງອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ.

ມີຫຼາຍຕົວຢ່າງການສຶກສາທີ່ດີຂອງພາກລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຂຶ້ນລັດຖະບານ (NGO) ທີ່ ນຳໃຊ້ວິທີການສືບສວນສອບສວນດ້ານການເງິນເພື່ອກຳ ນົດຈຸດແຂງ ແລະ ຈຸດອ່ອນໃນລະດັບຊາດ. ລວມມີ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າສະບັບປີ 2018 ຂອງສະມາຄົມອະ ນຸລັກສັດປ່າ ໃນການດຳເນີນຄະດີຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຸລາ ການໃນສາທາລະນະລັດກົງໂກ, ດ້ວຍການວິເຄາະທີ່ ຄ້າຍຄືກັນທີ່ດຳເນີນໃນຊຸມປັບເວ ໂດຍໜ່ວຍງານທີ່ມີຊື່ ວ່າ: Space for Giants. ການຂະຫຍາຍຕົວແບບ ໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ລວມມີການວິເຄາະດ້ານການເງິນ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຂຶ້ນ ກວ່າເກົ່າ, ແລະ ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ໄດ້ມີການດຳເນີນການ ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດັ່ງກ່າວ, ກໍລະນີຄະດີເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດນຳ ມາທົບທວນຄືນຈາກທັດສະນະທາງການເງິນເພື່ອສ້າງ ຕົວຊີ້ບອກໃໝ່.

ການທົບທວນຄືນຄະດີຂອງຫຼາຍໆອົງການຍັງເປັນໂອ ກາດໃນການຮັບປະກັນການເສີມສ້າງສາຍພົວພັນ ແລະ ການສ້າງຊຸມຊົນແບບຕໍ່ເນື່ອງ ລະຫວ່າງບັນດາອົງການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ການສືບສວນສອບ ສວນດ້ານການເງິນປະສິດຜົນສຳເລັດ. ການປະຕິບັດທີ່ດີ ທີ່ສຸດ ແລະ ຂົງເຂດທີ່ຈະປັບປຸງ ໄດ້ຖືກສັງເກດການ, ໃຫ້ຄຳເຫັນຈາກການປະເມີນດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງອາດຊ່ວຍໃຫ້ ໜ່ວຍງານຂ່າວກອງດ້ານການເງິນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ ແຫ່ງຊາດ ມີເຫດຜົນໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນອັນ ສະເພາະ ເພື່ອແກ້ໄຂຄະດີການລັກລອບຄ້າຂາຍສັດປ່າ ໃນອະນາຄົດ. ການພິສູດຄວາມຖືກຕ້ອງດັ່ງກ່າວແມ່ນມີ ຄວາມສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ ໃນຂະນະທີ່ບັນດາຕັກນິກເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ ໄດ້ນຳໄປສູ່ ‘ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ແນ່ນອນ’ ເຊັ່ນ: ການຟື້ນຟູ ຊັບສິນ, ເຊິ່ງຍັງບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໃນຫຼາຍໆປະເທດ. ການບັນທຶກເອກະສານຫຼັກຖານຂອງການປະຕິບັດທີ່ດີ ທີ່ສຸດໃນການສືບສວນສອບສວນທາງດ້ານການເງິນ ກ່ຽວກັບອາຊະຍາກຳສັດປ່າ ແມ່ນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ມີຄວາມ ສຳຄັນ ສຳລັບ FATF ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ພາຍໃຕ້ການເປັນປະທານຂອງ ສປ. ຈີນ ໃນປີນີ້. ການ ສືບສວນສອບສວນດ້ານການເງິນແມ່ນວິທີການໜຶ່ງທີ່ ໃຊ້ແຮງງານຫຼາຍ, ແຕ່ມັນເປັນເຄື່ອງມືທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດ ໃນການສະກັດກັ້ນອາຊະຍາກຳທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ. ເຊິ່ງ ແມ່ນເວລາທີ່ຂັ້ນຕອນເຫຼົ່ານີ້ ຈະຖືກນຳໃຊ້ໃນຂະບວນ ການສືບສວນສອບສວນທັງໝົດຂອງໜ່ວຍງານການຄ້າ ຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ. ການທົບທວນຄືນການດຳ ເນີນຄະດີຄືດັ່ງໃນກໍລະນີຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນວິທີ ການໜຶ່ງທີ່ມີປະສິດທິພາບໃນການປັບປຸງການຕອບສະ ໜອງຕໍ່ການຄ້າຂາຍສັດປ່າທີ່ຜິດກົດໝາຍ ເຊິ່ງເປັນອາ ຊະຍາກຳທາງການເງິນ.

ອາເລັກຊານເດຼຍ ເຣດ (Alexandria Reid)
ອາເລັກຊານເດຼຍ ແມ່ນນັກຄົ້ນຄວ້າວິເຄາະໃນກຸ່ມການ

ສຶກສາດ້ານຄວາມໝັ້ນຄົງແຫ່ງຊາດຂອງອົງການ
RUSI.

ທອມ ຄິດຕິນຈ໌ (Tom Keatinge)

ທອມ ແມ່ນຜູ້ອໍານວຍການສູນການສຶກສາກ່ຽວກັບອາ
ຊະຍາກໍາທາງການເງິນ ແລະ ການສຶກສາຄວາມໝັ້ນຄົງ
ຂອງ ອົງການ RUSI.

ການສຶກສາຄັ້ນຄວ້ານີ້ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທຶນ
ໂດຍອົງການ WWF ແລະ ອົງການ TRAFFIC
ຜ່ານອົງການ USAID ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນໂຄງ
ການ TRAPS. ຂໍຂອບໃຈມາຍັງລັດຖະບານແຫ່ງ
ສປປ ລາວ ໃນການຮ່ວມມື.

ຄວາມຄິດເຫັນທັງໝົດໃນບົດຄວາມສະບັບນີ້ແມ່ນ
ເປັນຂອງຜູ້ຂຽນເທົ່ານັ້ນ, ແລະ ບໍ່ຖືວ່າເປັນຕົວແທນ
ໃຫ້ແກ່ອົງການ RUSI ຫຼື ອົງການອື່ນໆ.